

Disertační práce JUDr. Mgr. Michala Pospíšila – Nekalosoutěžní aspekty práv na označení

Oponentský posudek

Vzhledem k tomu, že předkládaná disertační práce zasahuje jednak do oboru práva k nehmotným statkům stejně jako do oboru dosud práva obchodního, je možno konstatovat, že význam práce spočívá právě v tomto jejím zaměření. Dosavadní literatura se totiž většinou věnuje problematice nekalé soutěže samostatně a stejně tak literatura z oblasti práva průmyslového se přesahům do práva soutěžního vyhýbá. Je tomu tak zejména proto, že problematika práv na označení je často směřována k řešení veřejnoprávních problémů zápisného Úřadu, který aspekty nekalosoutěžní ani řešit nemůže. Stejně tak publikace věnované tuzemské či zahraniční jurisdikci se orientují spíše na řešení dílčích problémů a vykazují tak vysokou míru kazuistiky, takže ucelený kritický a analytický náhled na problematiku jako celek zde chybí. V tomto směru zaplňuje tato disertační práce určitou mezeru jak v literatuře práva obchodního, tak v jurisprudenci práva známkového.

Cílem disertační práce bylo provést analýzu právní úpravy generální klauzule nekalé soutěže a těch skutkových podstat, které mají souvislost s porušením práv na označení. Autor proto provedl právní analýzu s použitím srovnávací metody a metody popisně rozborové. Převažující metodou je přitom normativní přístup založený na podrobné teoretické analýze dále spojené s kritickým rozбором judikatury. Zvolený postup řešení vedl nepochybně k naplnění stanoveného cíle a použité metody lze označit za správné a vyhovující řešenému problému.

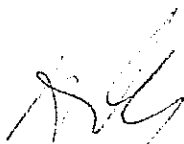
Výsledkem disertační práce je svým rozsahem imponující rozbor současného stavu právní úpravy nekalé soutěže, která se dotýká práv na označení, přičemž je prokázáno, že tato úprava je přes dílčí výhrady k možnostem stanovení kompenzace újmy poškozeného v penězích dostatečná a vyhovující. Teoretické závěry předkladatele jsou podloženy i jeho empirickými zkušenostmi a lze s nimi souhlasit. Přínosem této práce je pak kritický přístup k judikatuře v této oblasti. Dosavadní literatura zabývající se rozhodnutími soudů se orientuje převážně na jednotlivé kauzy z toho hlediska, zda představují návod či zárodky průlomového rozhodnutí nebo zda by nebyly některé právní věty v těchto rozhodnutích použitelné do jisté míry jako precedenční, po vzoru některých rozhodnutí Evropského soudního dvora. Tím, že autor konfrontuje praktické rozhodování soudů s výsledky teoretických rozborů, přináší nový pohled na danou problematiku, který by bez dlouhodobého studia problematiky nebyl ani možný.

U práce, která přesahuje rámec jednoho oboru, je vždy obtížné zvolit odpovídající strukturu kapitol tak, aby nedošlo k roztržštění textu a jeho obsahu. Domnívám se, že tomuto nebezpečí se autor obratně vyhnul a že jeho sebekritická poznámka v autoreferátu o zdánlivě nesouvisjících kapitolách byla překonána vlastním textem práce, který je přehledný a srozumitelný, jednotlivé pasáže na sebe logicky navazují a zvolený jazyk práce odpovídá požadavkům na moderní češtinu. Z hlediska formální úpravy stojí za povšimnutí poměrně obsáhlý poznámkový aparát, stejně jako výběr literatury.

Pozitivním zjištěním je, že části této disertační práce již byly publikovány. Autor publikuje rovněž u renomovaných nakladatelství, z jeho publikačních aktivit je patrné, že zaměření na obchodní právo ve spojení s právem k duševnímu vlastnictví je mu blízké.

S ohledem na kladná vyjádření, která jsem učinil k jednotlivým hlediskům hodnocení této disertační práce, jednoznačně doporučuji předloženou disertační práci k obhajobě.

V Plzni dne 12. ledna 2012

JUDr. Jan Hák, Ph.D.